

ca. 7 pCt. Det vil altsaa ses, at uagtet Nyjydske Købstadkreditforening i de omhandlede to Terminer har uddaant ca. 1½ Mill. Kr. mere end Københavns Husejerkreditkasse, har Hypotekbanken dog købt henimod 3 Mill. Kr. mere af sidstes end af førstes Papirer. Og med Hensyn til Indkøbet af flere andre Foreningers Obligationer ere Afvigelseerne fra de normale 14 pCt. endnu større — af en enkelt Forenings Obligationer er der slet intet indkøbt, og for en andens Vedkommende gaar Indkøbet langt op over de 42 pCt.

I den Beretning, Banken har afgivet om sin Virksomhed, ere disse Afvigelser fra Lovens Norm begrundede væsentligt ved to Argumenter. For det første hævdes det, at der bør tages Hensyn til, at Banken ved sine Indkøb ikke hæver Kursen for enkelte Kreditforeningspapirer udover det i Forhold til de øvrige Papirer naturlige, og dernæst, at det under nedadgaaende Konjunkturer har særlig Betydning, at Banken køber af de Papirer, der staa først paa Kurslisten, idet det menes, at den derved bedst varetager sit Hovedformaal: at højne Kursen paa danske Kreditforeningsobligationer. Disse Begrundelser for de meget store Afvigelser fra Lovens Norm have ikke kunnet overbevise Udvalget om, at disse store Afvigelser have været rigtige. Udvalget kan være fuldt enig med Banken i, at man ikke bør begunstige de enkelte Kreditforeningers Papirer, og Udvalget ønsker selvfølgelig ogsaa, at Banken i størst mulig Grad maa kunne fremme sit Hovedformaal: at højne Kursen paa danske Kreditforeningsobligationer. Men Udvalget kan ikke se rettere, end at Banken bedst undgaar at favorisere de enkelte Kreditforeningspapirer, naar den i Henhold til Hypotekbanklovens § 10 køber forholdsmæssigt op af samtlige Kreditforeningers Obligationer. Og Udvalget tror ogsaa, at Banken ved en saadan Fremgangsmaade bedst vil kunne tjene sit Hovedformaal: at højne Kursen paa danske Kreditforeningsobligationer i Almindelighed. — Det er nu heller ikke saa lige en Sag at bestemme, hvad der er det rette Forhold mellem de forskellige Kreditforeningers Obligationers Kurser, og særlig er det vanskeligt for et enkelt Institut at bestemme dette. Jeg tror, det bør overlades til Børsen at bestemme dette Forhold; og naar det bliver overladt til Børsen, vil Forholdet sikkert blive bestemt dels efter Papirernes indre Kvalitet, dels efter Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel. Men ogsaa derfor tror jeg, det

har sin store Betydning, at Hypotekbankens Efterspørgsel er forholdsmæssig den samme for alle Foreningers Obligationers Vedkommende.

Det var sikkert heller ikke Mening, da Hypotekbankloven blev vedtagen, at Hypotekbanken skulde have den Opgave at regulere Forholdet mellem de forskellige Kreditforeningspapirers Kurser. Jeg tror snarere, man kan sige: tværtimod. Jeg tror netop, man fik den omhandlede Bestemmelse sat ind i Hypotekbanklovens § 10 for at afskære Banken fra at komme til at øve en saadan regulerende Indflydelse. Jeg tror ogsaa, at dette, at man fik en saadan Bestemmelse ind i Hypotekbankloven, var i væsentlig Grad medvirkende til, at Kreditforeningerne med Enstemmighed kunde tiltræde denne Lovs Tanke om paa Grundlag af Kreditforeningernes Obligationer at skaffe et stort Papir frem, fordi der, paa den Maade, Hypotekbankloven søgte at føre Tanken ud i Livet, ikke vilde blive grebet ind i de enkelte Kreditforeningers Forhold og ikke paa nogen Maade heller blive grebet regulerende ind i Forholdet mellem de enkelte Kreditforeningers Obligationers Kurser. Naar flere Kreditforeninger tidligere havde været Modstandere af Tanken om paa Grundlag af de enkelte Kreditforeningspapirer at faa dannet et stort centralt Kreditforeningspapir, som der gentagne Gange har været Forslag fremme om, var det netop, fordi efter disse tidligere Forslag vilde Kursforskellen være bleven udreguleret, og det vilde i flere Henseender efter Kreditforeningernes Opfattelse have haft uheldig Indflydelse paa Forholdet mellem dem. Jeg skal ikke her ved denne Lejlighed gaa nærmere ind paa dette, det tror jeg ikke er formaalstjenligt, men jeg vil hævde, at, i hvert Tilfælde efter min Opfattelse, var det Mening med den omhandlede Bestemmelse i § 10, at man ikke vilde have Hypotekbanken til at være en Slags Overbørs, der skulde bestemme, hvorledes Forholdet mellem de enkelte Kreditforeningers Obligationers Kurs skulde sættes.

Jeg skal om dette Spørgsmaal endnu kun bemærke, at jeg heller ikke godt kan tænke mig, at det under nedadgaaende Kurser — som af Banken hævdede — skulde have videre at betyde, enten der købes op af de Papirer, der staa først paa Kurslisten, eller af dem, der staa længere nede — i Retning af at fæstne Kurserne i det hele. Da jeg dog ikke tiltror mig selv tilstrækkelig Sagkyndighed paa det